

MOSSÈN JACINT VERDAGUER
EL CANIGÓ — SANT MARTÍ DE CANIGÓ

(TRÍPTIC)

PER MOSSÉN BARTOMEU BARCELÓ

**LEMA: Tu se'l mio maestro e'l mio
autore. — Dante Alighieri.**

MOSSÈN JACINT VERDAGUER
EL CANIGÓ — SANT MARTÍ DE CANIGÓ
(TRÍPTIC)

MOSSÈN JACINT VERDAGUER

I

Què us en diria un hom no repetit?
Ell — amb en Llull — ma imantadora dèria,
que l'haurà sublimada ma misèria
amb viu arrapament, vers l'Infinit!

Oh Mossèn Cinto meu! Sí; posseït
n'hauré viscut, de goigs i dols, en sèrie,
bo i passant mon rosari beneït:
Primera amor per mi sa musa Egèria!

I tal el noi Colom a l'Ermità,
contant-li de l'Atlàntida la història,
n'he escoltat sempre — dins de mi — el cant pur.

Dins sa carrosa Flor-de-Neu portà
son car Gentil? Del Mestre en fer memòria,
m'és l'avió d'Elias, vers l'atzur...!

EL CANIGÓ

II

De Figueres hi aní i fou ma proclama:
— Mallorca té dos Puigs Majors; en Llull
i el Puig! — I, de llavors, ca d'any, el bull
dels Tercerols, escometent-se, ho clama:

Ara a Figueres va el meu verb de flama
i, altres veus, diu, i no per foll antull:
— N'hi han dos de Canigós, el que veu l'ull
i el que sublima en Verdaguer i aclama! —

Sí. I quants de cops, ja des d'aquell Asil
dels Avis — noi encara —, la neu veia
del Mont, de tants de cims reial pastor,

vaig somniar que — lira en alt — gentil
i august, em beneïa i em somreia
l'estàtua sublim del seu Cantor...!

SANT MARTÍ DEL CANIGÓ

III

Qui m'ho havia de dir que, llançadora
jo de Déu pròvid en l'obscur teler,
a Sant Martí del Canigó roquer
missió m'hi duria precursora?

D'acord amb un amic d'animadora
força i d'impuls pel qual voler és poder,
quan *Na Martinà* retornà al cloquer
a expandir l'alleluia més sonora,
votiu relleu de bronze, on, de perfil,
Bisbe i *Cantor* esculpí, amb la sacra *Altura*,
l'acèrrim *Violet* de *Perpinyà*,

(oh sant honor que me'n val cent i mil!)
oferirem, per prova ben segura
d'amor perenne, en nom de l'Empordà.